

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. szeptember 26.
(szombat)

Horváth Géza

MIRŐL BESZÉL A KERESZT?

7.

Mit mond a kereszt a világgal való szakításról?

Énekek: Halleluja: 241; Ref. 338; 299

Alapige: Galata 6,14

Nékem pedig ne legyen másban dicsekvésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak.

Imádkozzunk!

Nagy hálával köszönjük neked, drága Urunk, hogy ma is egybegyűjtöttél bennünket. Hálás a szívünk az elmúlt estéken elhangzott üzenetért, élő igédért, a kereszt fényéért, evangéliumáért.

Köszönjük, hogy annyira szeretsz bennünket, hogy igédet hirdetteted, magadhoz hívogatsz. Köszönjük, hogy munkálsz a szívünkben az akarást és véghez is viszed.

Dicsőítünk téged, Úr Jézus Krisztus, hogy a menny királyaként a Golgota keresztjén életedet adtad váltságul sokakért.

Köszönjük, hogy engedelmes voltál a kereszthalálig. Köszönjük, hogy szenvedésszel, rettenetes, pokoli kínjaiddal felvitted a mi bűneinket a keresztfára. Azóta boldogan kiálthatja, aki ezt hiszi és ebből él, hogy a mi adóslevelünk oda van szegezve. Ezért „élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”.

Jó lenne, ha minél többen el tudnánk mondani e hét végén azt, amit minden este énekeltünk: fogadd el e bűnös szívet, s egész élttem kegyelmedért.

Taníts bennünket ma este is, Urunk. Vezess ma is a kereszt tövéhez. Engedd, hogy ma is felnézzünk rád, Urunk. Engedd, hogy téged lássunk, mint megfeszítettet és feltámadottat.

Ámen.

Igehirdetés

Hadd mondjam őszintén, hogy hálás volt a szívem az elmúlt esték üzenetéért. Fiatalkorom óta, gyermekkorom óta nagyon kedves nekem a kereszt. Sok évig volt a szobám falán egy evangéliumi könyvből kimásolt fénykép, amely azt ábrázolta, hogy egy katona egy kereszt alatt leborul, egy sírhant keresztje előtt. Arról szólt ez a szöveg ebben az evangéliumi könyvben, hogy valaki helyett egy barátja elment egy bevetésre, és olyan veszélyes bevetésre, hogy meghalt a harcmezőn. Utána a barátja elment a sírjához. Azt ábrázolja a kép, hogy „egy barátom meghalt értem”, és ő leborul a keresztnél, mert hálás azért, hogy valaki helyette elment erre a veszélyes bevetésre.

Isten igéje alapján mi is így borulhatunk le Jézus Krisztus keresztjénél. Nem kell elmennünk a Golgotára, nem kell befizetnünk izraeli útra ehhez, mert itt is itt van a kereszt az igében, és le lehet borulni hálás szívvel: egy barátom meghalt értem, Jézus Krisztus.

Emlékszem, hogy fiatalkoromban annyira áthatott a kereszt evangéliuma. 1985-ben kért meg először áhítat tartására a vallástanárom, második gimnazistaként. Én pontosan ezt az ígét olvastam az 1Korintus 1,18-ból, hogy a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. — Nem tudom, akkor mit mondtam róla. Talán nem is fontos, de Isten beleírta a szívembe azóta is a kereszt evangéliumát.

Egész héten a keresztről hallhattunk, hogy miről beszél, és mit mond nekünk a kereszt bűnről, engedelmességről, megbékéltetésről, megigazításról, a tökéletes áldozatról. Hallhattuk tegnap este a Zsidókhöz írt levélből. Mivel Tariska Zoltán testvérünk már nem tud közöttünk lenni ma este, nekem Isten azt az ígét helyezte a szívemre, hogy ma este pedig arról legyen még szó, hogy mit mond a kereszt a világgal való szakításról.

Itt az igében erről van szó, azt mondja az apostol: „Nekem pedig ne legyen másban dicsekvésem, csak a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak.”

A Golgota keresztje tehát radikálisan elválasztja a hívőt a világtól. Ezt nagyon kell hangsúlyozni. Mert ma sok hívő úgy gondolja, hogy az Úrnál is vagyok, a világból is élek. Nincs radikális szakítás.

Pál apostol ebben az igében nagyon szépen ragyogtatja, hogy a Jézus Krisztus keresztje őt egyszer s mindenkorra radikálisan, tökéletesen elválasztotta a világtól. Azt mondja: meghalt nekem a világ, és én is meghaltam a világ számára. — Ez a hívő életnek a boldog vallomása.

Az az Úré, aki ezt el tudja mondani, hogy a Krisztus keresztje által nekem meghalt a világ, és én is meghaltam a világ számára, mert a kereszt halált jelent. A kereszt egy kivégző eszköz volt abban az időben. Ott nem volt mese. Akit keresztre feszítettek, az előbb vagy utóbb, de mindenképpen meghalt. Beállt a fulladásos halál.

Amikor Pál halálról beszél, hogy a kereszten ő meghalt Krisztussal együtt (a Galata levél másik igéjéből tudjuk ezt, a 2,20 verséből). Ő is keresztre van feszítve. Akkor ez olyan halál, amelyből élet fakad. Itt értjük meg, hogy miért fontos számunkra Jézus Krisztus halála mellett az Ő feltámadása. Mert a feltámadás beszél arról, hogy a Krisztus halála nem egy olyan halál, mint az emberi halál, hanem az feltámadás, élet. Ezért Pál azt mondja: ha Krisztussal meghaltunk, de élünk Ővele azért, mert Jézus feltámadt. Az új élet záloga, biztosítéka az Ő feltámadásában van. Ezért olyan

fontos nekünk a megfeszített és feltámadott Krisztust prédikálni és hirdetni. Nemcsak a megfeszített Krisztust prédikáljuk, hanem a feltámadott, az élő Krisztust is.

Röviden nézzük meg, mit is jelent a világ? Meghaltam a világ számára és a világ is meghalt az én számomra. Mit jelent a világ? Sok emberrel találkozom, akik azt mondják: na, de azért Isten szereti a világot. Az ígében hogy van? Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta...

Ugyanis meg kell különböztetni itt ezt a szót: világ. Mert ugyan azt mondja Pál, hogy meghalt a világ számára, de ott van, hogy Jézus kiküldi a világba az övéit. Menjete széles e világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. (Mk 16,15) Jézus nem azt kéri az Atyától, hogy az övéit vegye ki a világból, hanem őrizze meg a gonosztól. És mégis azt mondja az ige: meghalt nekem a világ, és én is a világnak.

Röviden: a világ szót úgy is használja a Biblia, mint amit Isten teremtett. Ezért a világ a létezését az Úrnak köszönheti.

Pál azt mondja Athénban a Csel 17,24-ben: Isten, aki teremtette a világot és mindent, ami abban van... De mit mond a világról Isten ígéje, a Róma 5,12-ben? Annak-okaért miképpen egy ember által jött be a világra a bűn, és a bűn által a halál, akképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek.

Az ige azt mondja: a bűn megrontotta a világot, az Isten által teremtett világot. Ennek eredménye lett a romlás, a hanyatlás, és a világban élő embert elidegenítette Istentől. Szembefordította Istennel. Azt mondja az ige: a pogányok elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt. Így mondhatjuk: a bűn tehát elvette az eszét ennek a világnak. Ez a világ ítélet alatt, harag alatt van Isten ígéje szerint. Ez a világ elmúlik, és ennek kívánsága is, de aki az Isten akarátát cselekszi, megmarad örökké.

Jó, ha megnézzük, hogy a Jelenések könyvében olvasunk új világról? Olvasunk arról, hogy ezt a romlott világot Isten majd újjá teszi? Erről nem olvasunk. Nem új világot várunk, hanem – mit olvasunk? Új eget és új földet várunk. Azért, mert ezzel a világgal Istennek csak egyetlen dolga volt: az Ő egyszülött Fiát elküldje a világba egy határozott feladattal, céllal, küldetéssel. Hogy énekeljük? „A kínra, halálra küldötte el Őt, megnyitni a mennyet a bűnös előtt.”

Elküldte ebbe a világba, ezt mondja a János 3,16. Isten ezt a világot úgy szerette, hogy elküldte Jézus Krisztust. Miért? (Lk 19,10): Hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett. Ezért Jézus Krisztus eljött ebbe a világba, hogy megkeresse, akiket az Atya neki adott, és miután ezeket megtalálta, megváltta, újjá szülje, ezeket vezesse, és majd átadja az Atyának: itt van a nyáj, itt van az egyház, itt van a gyülekezet, itt vannak a hívők. Ezeket a világból kiemeltem, megmostam, megtisztítottam, megszenteltem, és itt vannak, ezek a tieid.

Ezért örömhír az, hogy Jézus Krisztus eljött ebbe a világba. Azt mondja az ige: ahogy Ádám által a bűn, a második Ádám által a kegyelem. Jézus Krisztus által a kegyelem bejött ebbe a világba. Egyedüli Megváltóként jött Jézus Krisztus. — Ezt is le kellett szögezni, mert hamis krisztusok és hamis próféták támadtak, meg támadnak ma is. De egyedüli Megváltóként jött, ezért leszögezi az ige: nincs üdvösség senki másban, és nem is adatott más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Olyan szép, ahogy a Galata levélben Pál azt mondja: azért jött, hogy kimentsen minket, honnan? E jelenvaló gonosz világból, az Istennek, az Atyának akarata szerint. Mert ez volt az Isten akarata, hogy *aki hisz Őbenne*, az ebből a gonosz világból kimenekített ember legyen. Mivel ebből a világból kiemel engem Jézus Krisztus, ezért el is választ egyenesen a világtól. Most az a példa jutott eszembe, hogy olyan, mint

MIT MOND A KERESZT A VILÁGGAL VALÓ SZAKÍTÁSRÓL?

mikor a köldökzsinórt valaki elvágja. A gyerekeknek, aki az anya testéből táplálkozott, onnantól kezdve önálló élete van, mert el van vágva a köldökzsinór.

Ha Jézus Krisztus engem kiemelt a világból, akkor azt egyszer s mindenkorra tette. Onnan hozott ki engem Jézus. Miért akar sok hívő visszamenni a világba, vissza a világ kívánságába? Jézus nem onnan hozott ki? Akkor miért mennénk vissza?

Ezt üzeni ma a kereszt, hogy Jézus Krisztus, akit megment, azt viszi magával. Legyen az Zákeus: megáll az egész menet, Jézus azt mondja: állj, gyere le a fáról, ma nékem a te házadnál kell maradnom. — Bartimeus kiált. Megáll az egész menet, állj! Itt van egy ember, akit most kimentek. Megkerestem, megtaláltam — és adja az Úr, hogy te is így éld meg, te is így lásd, hogy egyszer Jézus megállt melletted, életre hívott, és ez az életre hívás kihívás is. A görög szó is ezt mondja: kihívtak serege, az eklézsia, az egyház. Miért kihívtak? Mert valahonnan kijönnek: a bűnből, halálból, kárhozatból és a világból.

Ez a szó a Bibliában tehát nem a teremtett világot jelenti, félre ne értsük, hanem az engedetlen világot jelenti, az Istentől elfordult, a neki engedetlen, vele szembenálló, Isten ellenségévé lett világot. Egy hamis értékrendet jelent a világ — ne a teremtett világot gondoljuk, ne a földrajzi helyeket gondoljuk világnak —, hanem a világ lelkiületét, szellemét, a világ értékrendjét, a világ Isten-ellenességét. — Ezt üzeni ma a kereszt.

Ha téged elválasztott Jézus Krisztus keresztje a világtól, mit keresnél benne? Majd énekeljük a 299. éneket.

Olyan szép a 338. ének is: „Ha e világ bája engem hívogat, Nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítad szenvedésidet, Vérrel koronázott, szent keresztetted. A 299-ben — és van még sok ének, amiben szerepel a világ — pedig majd azt énekeljük: Bár kísért öntelt világod: jöjj, engem jobban szeress!

A hívó el van szakasztva a világtól, de mi a baj akkor? Miért kell ezt leszögezni, hogy Krisztus keresztje elválasztott a világtól? Azért, mert a világ kísért bennünket. Kísért öntelt világod: jöjj, engem jobban szeress.

Valahogy úgy van a világ: jó, ha Jézust is követed, legyen ott az „is”. Úgy, mint a részvényeknél. Akinél az 51% van, az a döntő. A világ ezt akarja, jó, 51% az enyém legyen. Jöjj, engem jobban szeress. Az ige mit mond? Azt, hogy 100% a Jézusé. Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből. Amikor a nép sántikált Józsué meg Ilés idejében, mit mondtak az Isten emberei?: Akkor döntsétek el, válasszatok!

Azt mondja Józsué: én az Urat szolgálom 100%-ig. Nincs olyan, hogy egy kicsi a világé, egy rész a világé, fél lábbal itt, fél lábbal ott.

Gyerekkorunkban voltunk olyan balgák, hogy megálltunk a falut jelző tábla mellett egyik lábunkkal itt, másikkal ott, s azt hittük, hogy egyik lábunkkal az egyik faluban, másik lábunkkal a másik faluban vagyunk. — És tudjátok, hogy hány hívő próbálja ezt? Majd mindjárt mondok példát is rá.

Mit mond az ige nekünk ma este?: Nekem pedig ne legyen másban dicsekvésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által megfeszítettett nekem a világ, és én is a világnak. Azt mondja az ige: mi a világtól nem tudunk elszakadni, csak a Krisztus keresztje által. Miért? Azért, mert bennünk nincs annyi erő, hogy a világtól elszakadjunk.

Egyik lelkész testvérem, aki az evangelizációban drága munkatársunk volt, már hazament, ő mondta, hogy a misszionárius prédikált Afrikában valahol, és amikor arról volt szó, hogy dobjátok ide bele a kis amuletteket, mütyüröket, talizmánokat,

amibe bizalmatokat vetitek, akkor egy kislány ment, és sírt: ő nem akarja kidobni, és szorongatta a kezében.

Igen, bennünk nincs erő. Jól látod: gyenge semmiség vagyok, hogy bennem nincs erő — mondja egy lelki ének. De érted tenni, tenni akarok. Ó Lélek, törj elő! — Máshogy nem megy. Itt egy hatalmasabb erő kell. Mert itt nem arról van szó, ahogy valamelyik este hallottuk is, hogy én, az iszákos, le tudom tenni a poharat, el tudom dobni a cigarettát, stb. Itt arról van szó: nem, ha csak valaki el nem választ tőle. Mert az nem szabadulás.

Itt nem a nagy énemről van szó. Nem az önakaratomról. Nem arról van szó, hogy van egy önakaratom, és le tudom tenni, amikor akarom. Nem! Itt egy olyan erő kell, (a Jn 11. ezért van megírva többek között), amely beszél a sírba: Lázár jöjj ki! Mert Lázár nem tud kijönni, még arra sem képes, hogy eloldja a kötélékeket. Oldjátok el! De még arra sem képes, pedig jön kifele, botorkál. Itt szabadítóra van szükség.

Jézus hogy jött ebbe a világba? Szabadítóul. Ő szabadítja meg népét annak bűneiből. Mert ha el tudnánk szakadni a világtól, a bűntől, akkor nem lenne szükség a keresztre. De mivel szükség volt a keresztre, nem lehetett kikerülni, ezért azt mondja az ige: Nem tudsz elszakadni máshogy, csak Jézus Krisztus az, aki segíthet. Üdvöt nem adhat más, csakis Ő. Ezért bízd magad e kegyelemre, mely gazdagon árad feléd. Váltóságát tedd a magadévá, hidd ez számodra is elég.

Jézus Krisztus nemcsak felment a keresztre, hanem az Isten ígéje szerint felvitt engem a keresztre. — Ezt mondja Pál apostol az igében: Vele együtt megfeszítettem. Nemcsak felment a keresztre. Az nagy tévedés, ha valaki azt gondolja, hogy Jézus felment a keresztre, s ennyit tett. Nem! Az övét felvitte a keresztre. Pál azt mondja: vele együtt én is megfeszítettem.

A pasarétiak már ismerik, a vendégek kedvéért elmondom azt a történetet, hogy egy teológiai professzor kiment a Szentföldre egy turistaúttal, és elmentek a Golgotához. (Én is hallottam ezt a történetet.) A professzor megilletődötten állt a kis dombocskánál. Megkérdezi az idegenvezető tőle: járt már itt? Mert látta, hogy mint aki olyan ismerős, úgy áll ott. Azt mondja a professzor: igen, 2000 évvel ezelőtt. Miért? Mert ő is vallotta, hogy Jézus Krisztus engem felvitt a keresztfára.

Milyen csodálatos! Miért dicsekszik Pál a kereszttel? Miért mondja az apostol: nekem pedig ne legyen másban dicsekvésem... Azért, mert az akkori világban sok dicsekedő ember volt. A Galata-vidéken dicsekedtek tudománnyal, filozófiával, mindenféle okoskodással. A görögök különösen elől jártak ebben a bölcselkedésben, a nagyolásban. Mindig dicsekedtek valamivel. Jön az apostol, és azt mondja: én *egy* dologgal szeretnék dicsekedni: a kereszttel. Ne legyen másban dicsekvésem, csak a mi *Urunk* Jézus Krisztus keresztyében.

A Bibliában minden szó fontos — mi ezt valljuk. Nem azt, hogy betoldás, „redaktor” stb. később beírták. Mi azt mondjuk: a teljes Írás Istentől ihletett. Figyeljétek meg, mit mond itt az ige? A mi *Urunk*, Jézus Krisztus keresztyében. Miért így írja, hogy a mi *Urunk*, Jézus Krisztus keresztyében? Azért, mert a páli teológiában, különösen a Római levélben, tündökölt ez. Ennyit hadd mondjak még evangélizáción is, hogy Pálnál a döntő kérdés, hogy az uralomváltás megtörtént-e az életedben?

Mit mond itt? A kereszt az a mi *Urunk*, Jézus Krisztusnak a keresztye. — Mondhatná: a Krisztus keresztye, hogy Jézus keresztye, és Pál nem azt mondja, hanem azt mondja, hogy a mi *Urunk* Jézus Krisztus keresztyében. Azért, mert Pálnak egy új *Ura* van, és ő egy új *Úrnak* a szolgája. Azért, mert felette már nem a világ szelleme

MIT MOND A KERESZT A VILÁGGAL VALÓ SZAKÍTÁSRÓL?

uralkodik. Nem úgy táncol, ahogy a világ fütyül. Mert ez a legnagyobb kérdés sokszor még hívőknek is: mit szól hozzá a világ?

Sokszor hallottam, mit szól hozzá a falu? Mit szólnak hozzá a rokonok? Mit szól hozzá a család? — És mit mond Pál? Azt, hogy őfelette már Jézus uralkodik. Őt már nem érdekli, hogy mások mit mondanak a városban, a faluban, a családjában, a munkahelyén, itt-ott. Őt nem érdekli. Mert neki Ura ettől kezdve Jézus Krisztus. Nem a világ szerint jár többet. Nem a világ értékrendje szerint.

Ezért ma estének a kérdése hadd legyen: elváltatt-e már téged a kereszt a világtól? Mert akkor vagy Jézusé. Akkor vagy a mennyek országában, ha téged a Golgota keresztje elváltatt a világtól.

Néhány példát mondok. Jónéhány évvel ezelőtt volt egy egyházi ifjúsági konferenciatelep felszentelése. Kaptunk rá mi is, a gyülekezet, meghívót. Szép plakátot csináltak. A segédlelkész azt buzgóságból kitette a gyülekezet folyosóján lévő falijújságra. Az ifjúsági óráról kijönnek a fiatalok, ránéznek, elolvassa és megszólal az egyik: tiszteletes bácsi, ez micsoda? Ez a világ. — Ez így történt. Elolvasta a programot: kezdtek egy áhítattal, de a végén már tánc volt, meg sok más egyéb...

Csak azért mondom, hogy lássátok. Egyik fiatal elolvassa, és azt mondja: ez a világ. Aztán nem is mentünk el, a plakátot is levettük, mert így vegyül be, így mosódik össze sokak életében a hívő élet a világgal. De a mai ige azt mondja: nem! A világtól el vagyok választva. Az 1János 2-ben mit olvasunk? „Ne szeressétek a világot. Se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van: a test kívánsága (innen is látjuk, nem a teremtettségéről van szó), a szemek kívánsága és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból.” — Ezt az öreg János, aki majdnem 100 éves, a hívőknek mondja.

Miért ne szeressétek, amelyek a világban vannak? Azért, mert a szemeden keresztül, a testeden keresztül, a vágyaidon keresztül, az ösztöneiden keresztül magához akar húzni a világ. Kiveszi az erődöt. Elveszi az örömet, a békédet. A világba bejött a bűn, és mit csinál? Mindig romlaszt, mindig bomlaszt. Mindig rothaszt, mert romlik. — Használjuk ezt a kifejezést mi is: „Megromlott” a házasságunk, „megromlott” a kapcsolatunk, a viszonyunk. Mert a bűn mindenütt rothaszt, bomlaszt. — „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak.”

Egyszer valakivel beszéltem arról, hogy mi a világ értékrendje. A világ értékrendje az, amit egyszer egy férfi mondott nekem: Legyen sok pénzed, akkor mindenki a te barátod akar lenni. Ilyen a világ értékrendje. Ha sok pénzed van, magas beosztásod van, mindenki a te barátod akar lenni.

Eszembe jutott az ének: „Elhagynak, vész ha tör reád, mint tékozló fiút.” Mondtam neki: nekem nem a világból kellene barátok. Nekem az Úr Jézus Krisztus testvéreket adott, akik az én barátaim is, de többek, mint barátok, testvérek. A barátok a világban elhagynak, mert a pénz olyan, hogy jön-megy. El is lehet veszteni. A barátok elkopnak, de mit mond Isten ígéje? Az igaz barát testvérként születik a nyomorúság idején.

Miért ne szeressük a világot? Nemcsak azért, mert ami a világban van, az a szem kívánsága, az élet kérkedése, a test vágya. Tudjátok, miért nem szereti a hívő a világot? Azért, mert a világ gyűlöli a mi Megváltónkat.

János 15,18-20. Olvassák el! Azt mondja Jézus: Őt gyűlöli a világ. És a hívő meg azt a világot akarja szeretni, ami a mi drága Jézusunkat gyűlöli? Titeket is gyűlölni

fognak, mert engem is gyűlöl a világ. Hát nincs közünk a világhoz. Nézd meg a szíved! Jól érzed magad a világban? Jól érzed magad a világi barátaid között?

Valakitől azt kérdeztem egyszer: van közös témátok? Mert a hívó az Jézusról akar beszélni. „Betölti Jézus szívemet.” A világ miről tud beszélni?

Én is voltam világi, nehogy azt higgyétek, hogy burokbán vagyok, és nem voltunk sosem a világban. Mindannyian ott voltunk. Azt mondja az ige: Éltetek ti is egykor a világ folyása szerint (Ef 2,2). Mi is a világban éltünk. Három témája van a világnak: a pénz, a szex, a szórakozás. Kinek mi van, mit szedett össze, mire haladt, hogy lehet ügyesebben kijátszani a törvényeket, hol vannak a kiskapuk. A világnak ennyi a beszédtemája. A második a szexualitás, a pénz, meg a szórakozás.

Mikor még középiskolában tanítottunk, feleségemmel jó tapasztalatokat szereztünk. Azt mondták a fiatalok: tanár úr, engem semmi nem érdekel, csak az, hol lehet bulizni. Ennyi a világról.

A világi barátainkkal tudsz imádkozni? Tudsz leborulni? Azt tapasztaltam, hogy nem mi hagyjuk ott a világi barátainkat, mert a hívó meg akarja őket menteni. Hanem ők fognak bennünket otthagyni. Mert nem bírják a szentséget. Szépen lassan, angolosan távoznak, és otthagynak bennünket. De nem baj, mert nem a világból élünk, nem a világ lelkét kaptuk. „Mit nyújt tenéked a világ? Mindaz, mit adhat, semmiség — mondja a halleluja. — Lépj a megnyílt üdv-ajtón át! Mikor teszed? Miért nem ma még?” Mit ad neked a világ? Csak múló kincseket tud adni. Azt tudja adni a világ, amit a tolvaj ellop, a rozsdá megemész, a moly megrág. — Ezt tudja adni a világ.

De Jézus Krisztus mit ad nekünk? Azt mondja Jézus: én örök életet adok nekik, és soha örökké el nem vesznek.

Egyik istentiszteleten elmondtam: mi a hívőnek a legfontosabb ajándéka? A megváltás, a megőriztetés, hogy Jézus Krisztus meg is vált, meg is őriz. Mert garanciát vállal, hogy senki ki nem ragadja őket a kezemből. Be is visz, és célba is juttat.

Olyan sok fiatallal találkoztam, akik úgy mentek haza egy-egy konferenciáról: hazamegyek, Géza bácsi, és az összes plakátot leveszem a szobám faláról. Mert ott voltak a sztárok, a rockzenészek, focisták, stb. — narkósan, gondolom, a legtöbbje. Mondom: örülni fognak a szüleid, hogy festethetnek. Géza bácsi, hazamegyek, az összes lemezt kidobom!

Egy ausztrál lelkipásztor szolgált nálunk, az előző gyülekezetünkben, aki azelőtt rock-zenész volt. Jézus Krisztus megváltotta, ő otthagya a világot, és prédikált. Elénekelte azt az éneket angolul, hogy „Ó, érthetetlen kegyelem, mely rég utánam járt, Ki tévelygőn, vakon bolyongtam utamon, Egyszer csak rám talált”. Olyan hálás volt a szívünk, hogy új éneket adott szájába, az Istennek a dicséretét. Nem kellett neki a világi zene, neki az Istent dicsérő és magasztaló ének kellett.

Ki az, aki ma este azt mondja ennek a hétnek végén, amit majd fogunk énekelni: Hadd lehessen engedelmes, néked élő gyermeked. — Legyen ez a szíved vágya.

Befejezem Füle Lajos bácsinak egy négysorosával:

Megszégyenítően szeret,
Béke-ajánlat a keresztt.
Fegyveremet le kell hát tennem
Ellene, és mindenki ellen.

MIT MOND A KERESZT A VILÁGGAL VALÓ SZAKÍTÁSRÓL?

Tedd le a fegyveredet, és vedd fel a Jézus Krisztustól kapottat. Járj Ővele, kövesd hűségesen és engedelmesen. Mert Ő elválasztott attól a világtól, amely kárhozatra van ítélve, amely ítélet alatt van, amely elmúlik, amely tönkremegy, de te nem pusztulsz el a világgal, ha Jézus onnan kihozott, kimentett, hanem élsz Ővele. Boldog ember, akinek ezt munkálta ki Isten ezen a héten a szívében.

Imádkozzunk!

Magasztalunk, drága Urunk, hogy megteremtetted ezt a csodálatos világot. Szomorúak vagyunk, hogy Ádám beengedte a bűnt. Bejött és megrontotta a világot, és ez a rontás lelki, szellemi rontás volt. Elhatott a bűn mindenkire, és attól kezdve igaz, hogy „mindnyájan vétkeztek, és híjával vannak az Isten dicsőségének”.

Köszönjük, Urunk, hogy neked terved volt az, hogy Jézus Krisztust leküldöd a világba, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet.

Hálás a szívünk, Urunk, hogy még mindig tart ez a keresés, még mindig tart a mentés.

Köszönjük, hogy még nem vezett el ez a világ. Mert akkor lezárulna minden igé-alkalom, minden evangelizáció, minden istentisztelet, minden gyülekezeti összejövetel. De azért van, mert még tart, még szól az üdv szava, még hirdetik a Golgota keresztje. Még csendesen és szelíden hívogatsz magadhoz, Jézus.

Kérünk, adj vágyat a szívünkbe, hogy értsük és kövessük szent igazságodat. Ne sajnáljuk azt a világot, amitől elszakasztottál. Semmi értéket nem adott, semmi békét nem hozott. Semmi olyat nem adott, ami betöltötte volna a hiányunkat. De neked annyi ajándékok van a számunkra, hogy meg sem lehet számlálni.

Köszönjük, ha már elszakítottál a világtól. Kérünk, őrizd meg a világ csábításától is a te gyermekeidet, hogy a Golgota keresztjére nézzünk, és a te erőddel harcoljunk a világ, a test és az ördög ellen. Mert erre szabadítottál meg bennünket.

Köszönjük az egész hetet. Kérünk a holnapi igéért, istentiszteletért, úrvacsoráért. Köszönjük, hogy velünk vagy minden napon a világ végezetéig.

Ámen.

299,1-2 dicséret

Stainer J., után.

Jé- zus hív, bár zúg, mo- raj- lik
É- le- tünk vad ten- ge- re;
Halk hí- vá- sa tisz- tán hal- lik:
» Jer, kö- vess, ó jöjj i- de!«

2. Vedd a példát Andrástól, ki Hallva hívó szózatot, Hálóját se vonszolá ki: Érte mindent elhagyott.